

Meine Rosen.

Min ros.

Wilh. Peterson-Berger.

Allegretto giocoso.

Gesang.
Sång:

Ja, mein Glück, es will be - glü - cken, —
Ja, min fröjd vill skän-ka lyc - ka, —

Piano.

al - les Glück will ja be - glü - cken.
hvar - je fröjd vill skän-ka lyc - ka.

Wollt ihr mei-ne Ro - sen pflü - cken?
Vill ni med min ros er smyc - ka?

Musst euch bü-cken und ver-ste-cken zwi-schen Fels und Dor-nen-he-cken,
Där på klip-pan ses hon nic - ka; må-ste klätt - ra och er stic - ka,

oft die Fin-ger-chen euch le - cken!
 och små fing-rar of - ta sli - cka!

Denn mein Glück - es liebt das Ne-cken! Denn mein Glück - es liebt die Tü-cken!
 Ty min fröjd är barn af nyc-ken, och min fröjd har tu - sen tyc-ken!

Wollt ihr mei-ne Ro-sen pflü - cken?
 Hör min ros till ed - ra smyc - ken?

Wollt ihr mei-ne Ro-sen pflü-cken?
 Hör min ros till ed - ra smyc-ken? (Öfversättning af komponisten.)

Venedig.

Gesang.
Sång.

Andante.

An der Brü-cke stand jüngst ich in brau-ner Nacht.
Där på bryggan stod nyss jag i brunsvart natt.

Fern-her kam Ge - sang: Gol - de-ner Trop - fen
Fjär-ran ljud en sång: gyl - le-ne droppstänk

quoll's ü - ber die zittern-de Flä - - che weg. Gon - deln,
lik rann den på glittrande böl - - jor bort. Bå - tar,

Lich - ter, Mu - sik *poco ritard.*
lyk - - tor, mu - sik Trun - ken schwamm's indie
Ru - sigt sam det i

poco ritard.

a tempo

Dämm - rung hin - aus.
skym - ning - en ut.

a tempo pp

Mei-ne See - - le, ein Sai - - ten-spiel, —
Och min själ, — ett sträng - a - spel, —

p

sang sich un - sicht - bar be - rührt, — heim - lich ein Gon-del-lied da-
rördt af en o - - syn - lig hand, — sjöngs en gon-dol - sång där.

mf p pp

zu, — zit-ternd von bun - ter Se - - lig-keit. —
till, — tung ut - af bro - kig sa - - lig - het. —

p

Hör - te je - mand ihr zu? —
Lyd - des nå - gon till den? —

(Öfversättning af komponisten.)

pp

mo - ren - do

Ecce homo!

Gesang.
Sång.

Piano.

Appassionato e grandioso.

f
con Ped.

Ja, ich weiss wo-her ich stam - mel
Ja, jag vet från hvem jag stam - mar!

mp *mf* *f*
Un - ge - sät - tigt, gleich der Flam - me,
Lik en lå - ga städs jag flam - mar,

p *f* *f*
glü - he und ver - zehr' ich mich: Licht wird al - les was ich
glö - der och mig själf för - tür: Ljus blir all - ting som jag

p *f* *f*

8

fas - - - se, Koh - - - le al - les was ich
fat - - - tar, kol - - - nad allt jag rin - ga

ff

las - - - se, Flam - - - me bin ich
skat - - - tar, flam - - - ma jag för - -

ff

si - - - cher-lich! Flam - me bin ich
vis - - - so är! Flam - ma jag för -

ff *m.d.* *ff*

si - cher - lich! (Öfversättning af komponisten.)
vis - so är!

mf *ff* *ff*

Zarathustra's Rundgesang.

Gesang.
Sång.

Piano.
pp

Lento.

O Mensch, gieb Acht! —
O själ, gif akt! —

Was spricht die tie - fe Mit - ter - nacht?
I djup - sta mid-natts tal hvad makt!

Ich schlief, ich
Jag sof, jag

schlief —
sof —

aus tie - fem Traum bin ich er - wacht. —
I dju - pa dröm-mars syn, hvad prakt! —

Die Welt ist tief —
Jag värl - den såg —

und tie - fer als der
långt dju - pa - re än

pp *mp* *p* *f*

Red. *

Tag ge-dacht. Tief ist ihr Weh,
da-gen sagt. Djupt är dess kval

p *mf* *p* *pp* *p*

* *Red.* *

Lust tie-fer noch als Her-ze-leid.
Lust dju-pa-re än kva-let-vet.

pp *pp* *p*

Red. * *Red.* *

Weh spricht: ver-gehl!
Dö! är dess tal,

pp *p* *f* *p*

Red. * *Red.* *

doch al-le Lust will E-wig-keit,
men hvar-je lust vill e-vig-het

p *mf* *p*

Red. * *Red.* *

riten.
will tie-fe, tie-fe E-wig-keit.
vill djup o-änd-lig e-vig-het.

pp *pp*

Red. * *Red.* *

(Öfversättning af komponisten.)